

Predestinació

Déu salva els homes, en tot moment, però cap ha estat predestinats a ser conformat a la imatge de Crist, però els que van ser orientats per Déu: l'església.

“Per tant, si algun està en Crist és una nova creació, les coses velles van passar, he aquí totes són fetes noves” (2 Corintis 5:17)

El verb grec traduït “ha destinat” és προορίζω (proorizo), i significa “per decidir per endavant marca” “per endavant”, “predeterminar”.

El terme serveix per assenyalar condicions de seguretat establert per Déu en l'eternitat. Tots els que creuen en Crist com la veritat de l'evangelí són nascuts de nou a través de la llavor incorruptible (1 Pere 1:23), que es revista del incorruptible, com serà la imatge mateixa del Crist glorificat “Estimats, ara som fills de Déu, i no obstant això, no s'ha manifestat el que serem. Però sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell; perquè el veurem tal com és” (1 Joan 3:2).

L'home ve al món per la voluntat de la carn, que l'home i la sang amb el que en si la imatge d'Adam, l'home terrenal (Joan 1:12; 1 Corintis 15:48), i només quan creuen en Crist es generen nova voluntat de Déu d'acord amb la veritat de l'evangelí, per tant, noves criatures, i quan se'n va el recobriment d'incorruptibilitat, totes les noves criatures tenen la imatge de l'home espiritual, que és Crist, l'últim Adam (1 Corintis 15:48 -49).

El terme destinà s'usa en el Nou Testament per referir-se al destí que és únic per als homes espirituals. Els cristians estan predestinats per Déu per a ser conformatos a la imatge mateixa de Crist.

Déu va establir per endavant que Crist vol que el primogènit entre molts germans posició, Excel·lentíssim condició que el Unigènit, assignant els que formen part del cos de Crist per a aquesta finalitat "Per a aquells que per endavant va conèixer, també els ha destinat a ser fets d'acord amb la imatge de seu Fill, perquè ell sigui el primogènit entre molts germans" (Romans 8:29).

L'home Crist va ser el unigènit de Déu va introduir en el món en res als homes a ser misericordiós Summe Sacerdot (Hebreus 2:17) i podrien experimentar la mort per tots (Hebreus 02:14).

Per ser matat i ressorgir, Jesús va ser glorificat el primogènit d'entre els morts posició, i es va fer càrrec el primogènit entre molts germans posició, ja que va portar a la glòria de Déu molts germans (Hebreus 02:10).

Crist glorificat és la imatge mateixa de Déu (Hebreus 1: 3; Colossencs 1:15), i va heretar gran nom que és sobretot nom (Filipencs 2: 9), i Ell el cap del cos, és a dir, l'església, la plenitud d'aquell que ho omple tot en tots (Efesis 1:23). Cristians giri ressorgir amb Crist i som membres del seu cos, que és l'església (Colossencs 3: 1).

Encara no està clar com seran estalvis (1 Joan 3: 2), però, sabem que tots seran salvats com la imatge del Crist glorificat, perquè aquesta glòria que serà revelada en el cristià és la creació que gemega com si li fes mal del lliurament a causa de l'expectativa esperant la manifestació dels fills de Déu (Rm 8:19 -21)

Quan revestits d'immortalitat i incorruptibilitat (Romans 8:23), és a dir, quan surti a la redempció del cos en el Rapte de l'Església, excepte en Crist arribarà la condició

expressada per Déu gravada allà a Gènesi: – “Fem l’home a la nostra imatge, d’acord amb la nostra semblança” (Gènesi 1:26), perquè al llarg de tot nascut de Déu d’acord amb la veritat de l’evangeli serà similar al Crist glorificat, i ell, al seu torn, la mateixa imatge de Déu invisible (Colossencs 1 : 19).

El propòsit de Déu és etern, i el seu propòsit de ser el descans etern en si mateix, i no en les seves criatures, que van ser creades, per tant, no són eternes “, conegut a nosaltres el misteri de la seva voluntat, segons el seu bon plaer quepropusera en si mateix ... ” (Ef 1, 9).

I quin va ser aquest cap establert “si mateix”? Fer l’únic primogènit Fill Unigènit entre molts germans com Ell perquè en tot tingui la preeminència “D’acord amb el propòsit etern que té en Crist Jesús Senyor nostre” (Efesis 3:11); “Per a aquells que per endavant va conèixer, també els ha destinat a ser transformats segons la imatge del seu Fill, perquè ell sigui el primogènit entre molts germans” (Rm 8:29; Colossencs 1:18).

Encara que molts nens s’han pres per Crist per a la glòria de dur a terme el propòsit etern (Hebreus 02:10), el ceptre del propòsit de Déu és el Crist, és a dir, el seu propòsit es va establir a Si mateix (Efesis 1: 9).

A Son de cos de carn que Déu ha reunit totes les coses (Col 1,20 -22), i Déu el va exaltar (Filipencs 2: 9), sotmetre totes les coses als seus peus i, per sobre de totes les coses (Colossencs 1: 23), també es va constituir com a cap de l’església, el primogènit entre molts germans (Efesis 1:22).

Cal comprendre en quina mesura la glòria de l’església com el cos de Crist, perquè Crist es posa per damunt de tots els, domini, autoritat, poder, etc., i sobretot, va ser nomenat cap de l’església, per la qual cosa l’església serà per damunt de tots els, dominació, autoritat, poder, etc. “Després d’haver il·luminat els ulls del vostre enteniment, perquè sapigueu quina és l’esperança de la seva vocació, i quines les riqueses

de la seva herència als sants, i quina és la grandesa immensa del poder envers nosaltres els que creiem, segons l'operació del poder de la seva força, la qual va operar en Crist, ressuscitant dels morts i asseient a la seva dreta al cel per sobre de tot principat i potestat, i potència, i senyoriu, i sobretot nom que es nomena, no només en aquest segle, sinó també en la següent; i sotmetre totes les coses sota els seus peus, i sobre totes les coses ser el cap de l'església, la qual és el seu cos, la plenitud d'Aquell que tot ho omple en tot" (Efesis 1: 18-23).

En l'eternitat, abans que el món fos, Déu va establir que la seva paraula ha de ser exaltat per sobre de totes les coses (Salm 138: 2), i Crist ha estat exaltat, ja que es consignarà en la seva glòria va arribar a ser molt alt i sublim (Isaïes 52: 14).

Perquè Crist seria necessari el primogènit de generar molts germans. Perquè sigui el cap, un cos, caldria l'església.

Va ser en vista dels efectes establerts en Crist que Déu salva els descendents d'Adam a través de la predicació de l'evangeli, per als que creuen se'ls dona el dret de ser fills de Déu (Joan 1:12).

La pèrdua en el pecat s'anuncia la salvació en el nom de Crist, com els que mengen la carn i beure la sang de Crist es fan partícips de Crist, membres, és a dir, es fan del cos de Crist.

Els que són salvats per mitjà de l'evangeli són cridats amb una crida sant, que és, d'acord amb l'objecte establert en Crist abans que el món "Qui ens va salvar i ens va cridar amb crida sant, no conforme a les nostres obres, sinó segons el propòsit seu i la gràcia que ens va ser donada en Crist Jesús abans dels segles" (2 Timoteu 1: 9).

A l'estar en Crist, és a dir, una nova criatura, el cristià està predestinat a ser conformes a la imatge de Crist, que

efectua el propòsit de Déu en Crist, perquè sigui el primer d'una multitud germans, el cap molt sublim del cos.

La vocació en Crist es va establir a l'eternitat en base a la finalitat establerta en Crist, perquè concedeixi la gràcia de la nova criatura participarà aquest cap de ser nens o membres del cos és la gràcia que no segueix les nostres obres.

L'apòstol Pau mostra que el cos de Crist que planta i el qui rega, no hi ha diferència, encara que cadascun individualment rebre la seva recompensa conforme a la seva tasca **"I el que planta i el qui rega són una mateixa cosa; tot i que cada un rebrà la seva recompensa conforme a la seva tasca"** (1 Corintis 3: 8).

Això vol dir que tots els cristians seran recompensats d'acord amb el bé i el mal que ha fet al cos (1 Cor 03:13 -14; 1 Cor 09:17, 2 Corintis 05:10; Col. 3:24), però la gràcia de ser compte com un fill de Déu a ser en Crist Jesús és la gràcia que ens va ser donada en Crist Jesús abans que el món va començar a causa del propòsit que Déu té en Crist.

La vocació d'acord al propòsit de Déu establerta en Crist abans que el món és el premi que només es dona als que estan en Crist, és a dir, noves criatures generades de nou d'acord amb la paraula de veritat **"prossegueixo a la meta, al premi del suprem crida de Déu en Crist Jesús"** (Filipencs 3:14).

No es pot confondre l'anomenat de l'evangeli a la vocació d'acord amb el propòsit etern, per la vocació d'acord amb el propòsit etern és per a un grup específic de persones (tots els que creuen en Crist), mentre que l'anomenat de l'evangeli és universal (molts) i està dirigit a tot perdut a causa de la desobediència d'Adam, però van perdre que corresponguin a la crida són pocs (Mt 07:14), per tant, el fet que pocs en l'estat elegit **"Perquè molts són cridats, però pocs els escollits"** (Mt 22:14).

Sobre l'anomenat universal de l'evangeli, l'apòstol Pau diu:

“Pel qual rebem la gràcia i l’apostolat, per aobediència la fe en totes les nacions pel seu nom, entre els quals esteu vosaltres, que de Jesucrist” (Romans 1: 5).

La necessitat de l’obediència a la paraula de la fe és proclamat a totes les nacions (Fets 15:14 -17), i entre totes les nacions cristians estan cridats a ser de Jesucrist. Després de sentir el missatge de l’evangelí de la salvació i van creure en Crist, els cristians van començar a “estar en Crist”, és a dir, es van fer noves criatures “En ell també vosaltres, havent sentit la paraula de veritat, l’evangelí de la vostra la salvació; i, havent cregut, heu estat segellats amb l’Esperit Sant de la promesa” (Efesis 1:13).

La salvació en Crist és la invitació s’estén a tots els homes en totes les nacions i tant que diu avui: “Mireu a mi i set estalvis, tots els confins de la terra, perquè jo sóc Déu, i no hi ha un altre” (Is 45:22); “Estigueu vostre sentit, i veniu a mi, escolteu, i viurà la vostra ànima, perquè amb tu faré un pacte etern, les misericòrdies fermes de David que li dóna” (Is 55: 3); “(Perquè dir: Jo t’he escoltat en un temps acceptable i els va ajudar en el dia de la salvació: Heus aquí ara el temps acceptable, ara és el dia de salvació)” (2 Corintis 6: 2).

Feu que la vocació d’acord amb el propòsit etern va tenir lloc a l’eternitat, abans que el món era (2 Timoteu 1: 9). A la eternitat es va establir Crist preminent entre molts germans, per sobre de totes les coses del cap de l’Església “I ell és el cap del cos que és l’església, que és el principi, el primogènit d’entre els morts, perquè en tot tingui la preeminència” (Col. 1:18).

Per dur a terme el seu propòsit, Déu va crear Adam, el primer home després de la imatge del que havia de venir, l’home Crist Jesús (Romans 5:14).

Satanàs, al seu torn, es va adonar que Déu anava a donar a

l'home una posició superior als àngels, la posició com l'Altíssim, va portar arriba a estar en una posició per sobre dels altres àngels (Isaïes 14:14).

La posició que Satanàs cobejant, Jesucrist ressuscitar d'entre els morts per arribar, ja que va satisfer la semblança del Totpoderós, la imatge mateixa de Déu (Salm 17:15).

Tots els que creuen en Crist, morir, estan enterrats i ressorgir amb Crist, nova criatura a la semblança de la seva resurrecció (Romans 6: 5), i no tenen un altre destí que no sigui conforme a la mateixa imatge de Crist perquè ell sigui el primogènit entre molts germans i, per sobre de totes les coses del cap de l'església.

Tots els cristians són ja glorificats (Joan 7:22; Romans 8:17; Romans 6: 4 -5), com ja s'ha aixecat amb Crist (Col 3: 1) i estan asseguts amb Crist en els llocs celestials (Efesis 1: 3; Efesis 2: 6, Hebreus 4: 3).

Durant el pelegrinatge del creient de temps, tots es van despertar a romandre en aquesta gràcia i créixer en el coneixement de l'Evangelí, perquè a través del coneixement ve a la mesura de l'alçada de Crist – Home Perfecte – encara que tots en Crist seran capaços de l'herència dels sants en llum “Fins que tots arribem a la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, a un home perfecte, a la mesura de l'alçada de Crist” (Ef 4,13; Col 1:12).

És la redempció del cos que el creient es conformarà amb la imatge de Crist ressuscitat. S'aplicarà únicament quan el mortal es vista d'immortalitat i el que és incorruptible s'hagi vestit d'immortalitat, què passarà amb el rapte de l'església (Romans 8:23).

El terme grec que es tradueix “ha destinat” és utilitzada per l'apòstol Pau a Romans, en relació amb la imatge de Crist, que és Crist el primogènit entre molts germans (Rm 8:29).

En la carta als Efesis, l'apòstol Pau usa el mateix terme per recordar als cristians que van ser beneïts amb benediccions espirituals estan en Crist, és a dir, pel fet que són noves criatures.

Una d'aquestes benediccions és la "predestinació" dels cristians, ja que són en Crist, que els converteix en fills de Déu per adopció (Ef 1, 4). Com que són noves criatures, els cristians es van fer un patrimoni, perquè la condició similar a la del Fill de Déu que estaven predestinats resultats en lloança de la glòria de Déu (Ef 1:11 -12).

La vocació que es recolza en els membres del cos de Crist per a ser conformats a la imatge de Crist és sobirà i irrevocable, perquè en l'eternitat Déu va establir abans de totes les coses, que Crist era preeminent, el cap del cos, totes les quals van ser realitzat glòria voluntat per mitjà de Crist seria com Ell.

Déu salva els homes, en tot moment, però cap ha estat predestinats a ser conformats a la imatge de Crist, però els que van ser orientats per Déu: l'església. És el cos de Crist que la multiforme saviesa de Déu es manifesta als principats i potestats en el cel, per als fins establerts en la presa de Crist preeminent entre molts germans com ell es revela en l'església (Efesis 3:10 -11).

Mentre que en l'eternitat Déu sobiranament i irrevocablement predestinat aquells que en el moment quan se li crida avui a acceptar la salvació que Crist ofereix a ser com la imatge mateixa del Crist glorificat en l'actualitat, que es diu avui en dia, a través dels seus ambaixadors, que és l'església, Déu crida els perduts que ha reconciliat amb Déu (2 Corintis 5: "Així que, som ambaixadors en nom de Crist, com si Déu per nosaltres preguem Ara exhort, doncs, perquè Crist: Reconcilie-vos amb Déu" 20); "(Perquè dir: Jo t'he escoltat en un temps acceptable i els va ajudar en el dia de la salvació: Heus aquí ara el temps acceptable, ara és el dia de

salvació)” (2 Corintis 6: 2).

Aquells que perseveren en Crist estan predestinats a ser conformatos a la imatge del Crist glorificat “Si, de fet, fundats i fermes en la fe, i sense moure-us de l’esperança de l’evangelí que heu sentit, el qual es predica en tota la creació que està sota del cel, del qual jo Pablo vaig ser fet ministre” (Col 1,23).

Mentre que els que estan “en Crist” (nova creació) serà com el Fill de la imatge de Déu ressuscitat, per ser “en Crist” és necessari per aconseguir la salvació perdre obeir el Crist avui “I està acabat, es va convertir en el autor d’eterna salvació per a tots els qui l’obeeixen” (Hebreus 5: 9).

Mentre que La benedicció de ser conforme a La imatge de Crist és irrevocable els que estan en Crist, la gràcia de la salvació a través de l’obediència a l’Evangeli es pot prevenir “Vosaltres van ser corrent bé: qui us va destorbar per no obeir a la veritat?” (Gàlates 5: 7).

A diferència de la idea prolato per calvinistes i arminianistas, la Bíblia mostra que ningú ve al món predestinat a la salvació, perquè tots són concebuts en pecat (Salm 51: 5), i ha d’obeir a la forma de doctrina proclamada per Crist i els apòstols “Però gràcies Déu vos eren esclaus del pecat, heu obeït de cor a aquella forma de doctrina a la qual vau ser entregats” (Romans 6:17; Romans 10: 8).

Només després d’haver sentit la paraula de veritat, l’evangelí de la salvació, i havent cregut en Crist que l’home se salva “Qui també vosaltres, havent sentit la paraula de veritat, l’evangelí de la vostra salvació; i, havent cregut, heu estat segellats amb l’Esperit Sant de la promesa” (Efesis 1:13); “Que si confesses amb la teva boca al Senyor Jesús, i creus en el teu cor que Déu li va aixecar dels morts, et salvaràs” (Romans 10: 9).

Ningú neix a La carn predestinats a la salvació, però és

necessari per escoltar el missatge de salvació i creuen en Crist com diu l'Escriptura, de decidir per Crist durant el temps acceptable: avui, perseverar fins a la fi de creure “El que cregués i sigui batejat, serà llevat, però qui no cregués, serà condemnat” (Marc 16:16; Hebreus 3: 6 i 14).

Només predestinats els que estimen Déu, és a dir, aquells que van obeir l'evangelí, perquè només els que guarden els manaments de Déu és creure en Crist són cridats a ser com la imatge mateixa de Crist, als efectes d'aquesta vocació és que Crist és el primogènit entre molts germans com ell “I sabem que totes les coses els ajuden a bé als que estimen Déu, als que són cridats acord amb el seu propòsit” (Romans 8:28); “El que té els meus manaments, i els guarda, aquest és el que m'estima, i el que m'estima, serà estimat del meu Pare, i jo l'estimaré, i em manifestaré a ell” (Joan 14:21; 1 Joan 3:23).

Només aquells que prèviament es converteixi en un amb Crist (conegut) a través de l'evangelí estan predestinats a ser conformatos a la imatge de Crist “Per a aquells que per endavant va conèixer, també els ha destinat a ser transformats segons la imatge del seu Fill, perquè ell sigui el primogènit entre molts germans” (Rm 8:29); “Fidel és Déu, pel qual vau ser cridats a la comunió amb el seu Fill Jesucrist nostre Senyor” (1 Corintis 1: 9).

El verb grec traduït ‘sap’ no diu ‘saber sobre’, abans de parlar de la comunió íntima, per ser un sol cos amb Crist “així nosaltres, que som molts, som un cos en Crist, i tots som membres els uns l'altre” (Romans 12: 5); “I el que guarda els seus manaments en ell, i Déu en ell. I en això sabem que ell està en nosaltres per l'Esperit que ens ha donat” (1 Joan 3:24).

La crida a la comunió promou Fill de la salvació en el temps que es diu avui en dia, ja que la vocació de ser d'acord amb la imatge de Crist va tenir lloc a l'eternitat d'acord amb el

propòsit que Déu té en si mateix, perquè el Crist gloriós i sublim molt entre molts germans com ell.

Article Original: Predestinação